

[Fibiger.]

at Beløbene skulde udbetales ikke i Statsobligationer, men i rede Penge; naar det ærede Medlem har studeret denne Betænkning, vil han ikke mere rette nogen Behøjeelse imod os i den Anledning.

Den højtærede Landbrugsminister siger, at gennem de Lovforslag, der er kommet frem her, er der kommet 20 Mill. Kr. til Landbruget. Ja, til en vis Del af Landbruget, men ikke til Landbrugserhvervet som saadant. (*Ministeren for Landbrug og Fiskeri* [Bording]: Til dem, der trænger haardst). Ja, det er netop den Betragtning, som man har trukket op inden for Fagforeningerne og med Hensyn til Arbejdsløshedsunderstøttelsen, at de, der har Arbejde, skal ikke have noget, men vi giver en Understøttelse til dem, der ingenting har. Det er samme Princip, man nu vil føre over paa Landbruget. Men jeg er ikke Tilhænger af at indføre det Princip, at man giver Understøttelse til dem, der lige sidder og ikke kan klare sig. Gør Erhvervet rentabelt, saa skal det nok gaa saaledes, at man kan klare sig, uden at Staten skal give Understøttelse, og saa kan man komme til at bære med i Stedet for at skulle have Hjælp fra Staten.

Aage Fogh: Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget sagde, at Landbruget havde faaet sin store Gældsforøgelse efter Krigen. Det er for saa vidt ikke helt rigtigt, idet en nøjere Undersøgelse af Materialet vil vise, at man har faaet den under Krigen, nemlig fra 1913 til 1920, da Gælden steg med $1\frac{1}{2}$ Milliard Kroner. Det var ikke i Perioden efter Krigen, da man skulde udvide, det var i Perioden under Krigen, da man indskrænkede, at Gælden blev sat op.

Endvidere sagde det ærede Medlem, at Regeringspartierne fastholdt, at Bønderne skulde holdes nede paa et lavt økonomisk Niveau. Nej, vi har hele Tiden tilstræbt, og vil ogsaa tilstræbe det i Fremtiden, at skabe saadanne Vilkaar, at Landmændene som andre kan faa Løn for det Arbejde, de udfører inden for Erhvervet.

Angaaende de Oplysninger, det ærede Medlem gav om de Statshusmændovre i Jylland, som havde en Behæftelse paa 150 pCt., kunde jeg ønske at faa at vide, hvor de Folk bor. Det viser sig nemlig i mange Tilfælde, at Grunden til den meget store

Behæftelse i Jylland i og for sig ikke er, at Gælden er stor i Forhold til Handelsværdien mere, end den er det andre Steder, men Grunden er, at Ejendomsskylden ligger saa urimelig lavt. Derfor er det altid en gunstig Oplysning i denne Forbindelse at faa at vide, hvor disse Forhold eksisterer, for at kunne bedømme, hvad der er Aarsag, og hvad der er Virkning.

Til de ærede Medlemmer Hr. Grønning og Hr. Hasle vil jeg gerne sige angaaende de faste Skatter, at det glæder mig meget, at det ærede Medlem Hr. Grønning nu konstaterer, at de Tal, jeg anvendte, er rigtige. Det maa de nødvendigvis være, for det er det eneste Talmateriale, vi har at holde os til, og det Talmateriale viser, som jeg har sagt tidligere, at de faste Skatter er halveret fra 1921—22 til 1931—32 — og det er ogsaa i Overensstemmelse med Sandheden —, nemlig fra 35 til 19 Kr. At de igen er steget nu til 27 Kr., er ogsaa rigtigt, og det skyldes de Bestemmelser i Kriselovene af 1933, der siger, at naar Forrentningsprocenten stiger i Landbruget, vender de faste Skatter automatisk tilbage. Det er i det hele taget en meget god Form for Afgifter inden for Landbruget, at de svinger efter de Konjunkturer, der er til Stede. Det glæder mig altsaa for saa vidt, men jeg ønsker at sige, at for det første svarer en fast Skat paa 27 Kr. pr. ha knap og nap til 1 pCt. af den bundne Kapital, saa nogen forfærdelig stor Værdi som Kriseforanstaltning kan en Lettelse ikke have, og for det andet, hvis man letter disse faste Skatter, overføres de paa anden Maade; det er diskuteret, det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, men kun understrege det.

Naar det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen siger, at det er ikke rigtigt, at Forholdene i Landbruget kapitaliseres, saa maa De undskylde mig, ærede Medlem, men naar Resultatet at Landbrugets Slid igennem 50 Aar, fra 1880 til 1930, er, at det har sat Produktionen op med 300—400 pCt. og nu sidder som en bundgældbunden Stand, er det i hvert Tilfælde for mig et Udtryk for, at de Fordele, Landbruget har præsteret gennem den Periode, er blevet kapitaliseret praktisk talt helt ud. Saa skal jeg ikke komme nærmere ind paa de Diskussioner, jeg har Bevis nok derigennem.

Til det ærede Medlem Hr. Duborg vil